

Boris Duijff vertrekt, maar geeft Delftse politici er nog even van langs: ‘Ze verkondigen halve waarheden’

Het Delfts raadslid Boris Duijff stopt ermee. De SP’er vliegt uit naar Rotterdam en verlaat daarom de Delftse politiek. Maar voordat hij eind deze maand echt gaat, laat Duijff nog aan raadsleden weten wat hij echt van ze vindt. „Je merkt telkens dat de hele raad boter op z’n hoofd heeft.”

Zijn vertrek kondigde hij net voor het weekend aan middels een zelfgeschreven briefje aan de gemeenteraad. En zoals de raad dat van Boris Duijff gewend is, doet hij dat door zijn ongezouten mening te geven. ‘De kloof tussen burgers en politici is een bijna tastbaar ding: raadsleden die in ambtenarentaal vol lof spreken over vage beleidsstukken met abstracte ambities, terwijl met de zorgen van mensen over de concrete gevolgen vaak niets wordt gedaan’, schrijft hij in zijn ontslagbrief aan de raad.

‘Het zijn niet tekort schietende procedures, het komt niet doordat burgers ons niet weten te vinden, en het komt al helemaal niet omdat ‘we het beter hadden moeten uitleggen’. De kern van het probleem zijn de meeste raadsleden zelf’, tekent Duijff op. ‘Raadsleden die als quasi-ambtenaren het in stoffige kantoortjes bedachte beleid verdedigen, in plaats van naar mensen te luisteren en het verband te zoeken tussen hun problemen en het beleid van de gemeente’, zaten de SP’er de afgelopen jaren dwars. ‘De meeste raadsleden zijn zo verworden tot clichépolitici die met debattrucs en halve waarheden hun zetel verdedigen; de titel van ‘volksvertegenwoordiger’ is dan totaal misplaatst.’

Als ik een probleem zie, dan kan ik niet weggijken

De kans dat Duijff zijn pikante brief ook tijdens een raadsvergadering aan de raadsleden zal oplezen, is nihil. „Tijdens de eerstvolgende raadsvergadering word ik al afgehamerd”, vertelt Duijff over zijn brief. Die heeft hij vooral geschreven omdat hij ‘een laatste strijdbijl met kritiek op het systeem’ wel gepast vindt. „Als ik een probleem zie, dan kan ik niet weggijken”, zegt de Delftenaar. „Er wordt door volksvertegenwoordigers gewoon niet naar het volk geluisterd.”

Hij noemt als voorbeeld de wens van de politiek om een megaschool in Tanthof te bouwen, waardoor de kinderboerderij mogelijk moet wijken. „De leraren willen het niet en de mensen uit de wijk al helemaal niet. Als 500 wijkbewoners ertegen staan te demonstreren omdat ze het niet zien zitten, durven de droefstoeters van de VVD nog steeds te beweren dat ze een stille meerderheid vertegenwoordigen die de bouw wel zou willen”, legt Duijff uit. „De raad hoort ambtelijke processen te controleren, én in de gaten te houden of die abstracte plannen wel overeen komen met wat mensen willen. Delftse raadsleden gaan veel te makkelijk mee in de plannen van het stadsbestuur”, vervolgt hij. „Sla die laag nou eens over en luister naar de mensen die je vertegenwoordigt. Daar gaat het om.”

Maar Duijffs frustratie beperkt zich niet alleen tot de coalitiepartijen in de Delftse raad. „De christelijke partijen in de raad zijn veel te technisch en voorzichtig, de stadspartijen ongefundeerd”, zegt hij.

De vooroordelen die ik had voordat ik de raad inging, zijn waar gebleken

„De vooroordelen die ik had voordat ik de raad inging, zijn waar gebleken”, voegt Duijff toe. Maar een desillusie, zo wil de SP'er zijn ervaring in de Delftse politiek niet noemen. „Ik ben er niet ingestapt met de hoop dat ik het wel even kon veranderen. Maar de hoop dat het anders kan, dat er meer gelijkheid komt, die heb ik nog steeds, omdat die hoop juist niet is waargemaakt.”

De reden van zijn vertrek uit de raad heeft wel met iets anders dan de onvrede over het politieke systeem te maken. Na jaren op zoek te zijn geweest in Delft, heeft Duijff eindelijk een betaalbaar woonhuis kunnen vinden in Rotterdam. „Het was onmogelijk om in Delft de stap van een huur- naar een koopwoning te maken.” Toevallig is dat net een van de speerpunten van zijn partij. „Best ironisch.”

Duijff draagt het stokje na drie jaar over aan commissielid Salwan al Jaberi. Of hij zich tijdens de volgende gemeenteraadsverkiezingen in maart 2022 verkiesbaar stelt voor de Rotterdamse raad, weet hij nog niet. „Ik zal altijd gevraagd en ongevraagd, strijden voor de rechten en de belangen van mensen.” (AD 17-05-2021)